

Sygn. akt III Ca 1090/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 września 2014 r.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. przeciwko M. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt I C 1279/13

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) oddala powództwo,

b) zasądza od powoda na rzecz pozwanego 617 (sześćset siedemnaście)

złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego 400 (czterysta) złotych z tytułu zwrotu

kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 1090/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 maja 2014r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2999,98 złotych obejmującą należność główną z umowy o kartę kredytową, odsetki i koszty z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2013r. oraz kwotę 655 złotych z tytułu kosztów procesu.

W apelacji pozwany zarzucił obrazę art. 233 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. polegającą na uznaniu, że pozwany wypłacił środki pieniężne w ramach umowy łączącej go z (...) Bankiem SA, mimo że do wypłaty środków pieniężnych na rzecz pozwanego nie doszło, w konsekwencji nie powstała wierzytelność banku objęta umową przelewu z 23 lipca 2012r. W oparciu ten zarzut skarżący domagał się zmiany wyroku, oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja odnieść musiała skutek, gdyż trafnie zarzuca niewykazanie przez powoda, że pozwany wykorzystał limit kredytowy i doprowadził do powstania wierzytelności banku będącej przedmiotem umowy przelewu.

Z faktu zawarcia przez pozwanego z bankiem umowy o kartę kredytową i przyznanie limitu kredytowego w rachunku karty nie wynika, że pozwany z limitu kredytowego skorzystał i pobrał z karty środki pieniężne.

Pozwany zaprzeczył istnieniu wierzytelności, którą od banku miał nabyć powód, żądał przedstawienia dokumentów pozwalających na weryfikację należności wymienionych w bankowym tytule egzekucyjnym.

Dokumentów takich powód nie przedstawił. Na wezwanie Sądu Rejonowego odnośnie złożenia wniosków dowodowych nie zareagował.

Przedstawiony przez powoda wyciąg z ksiąg banku - bankowy tytuł egzekucyjny nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Stanowi o tym przepis art. 95 ust. 1a ustawy z 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe, dodany przez art. 1 ustawy zmieniającej z dnia 19 kwietnia 2013r.

W nowelizacji przepisu art. 95 pr. bank. przez dodanie ust. 1a wyraz znalazło uznanie wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011r. za niekonstytucyjny tego przepisu w zakresie, w jakim nadawał moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta.

Pozwany zaprzeczył temu, co zostało zaświadczone w wyciągu z ksiąg banku, wyciąg ten nie miał w postępowaniu mocy dokumentu urzędowego i stanowił jedynie dokument prywatny, zatem stosownie do art. 253 k.p.c. prawdziwość tego dokumentu powinien udowodnić powód, skoro chciał z niego skorzystać.

Nie przedstawił powód miarodajnych dowodów na fakt istnienia wierzytelności wymienionej w bankowym tytule. Warunkiem otrzymania przez niego należności było udowodnienie, że prawo takie przysługiwało zbywcy wierzytelności, ponieważ nie chroni go jako cesjonariusza dobra wiara, wierzytelność nabyć mógł tylko wówczas, gdy służyła ona cedentowi.

Wniosku o istnieniu wierzytelności nie można wywieść z faktu prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Podstawę egzekucji stanowił tytuł wykonawczy oparty o bankowy tytuł egzekucyjny, który pozwany w procesie zakwestionował.

Pozwany, jak wywiódł, a powód temu nie zaprzeczył i nie wykazał tezy przeciwnej, nie uczestniczył w postępowaniu egzekucyjnym, a o tym, że postępowanie takie toczyło się dowiedział się dopiero otrzymawszy nakaz zapłaty wydany w sprawie.

Niewykazanie przez powoda faktu istnienia wierzytelności i jej zakresu prowadzić musiało do oddalenia powództwa.

Dlatego orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., o kosztach postępowania – po myśli art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.; powód będąc stroną przegrywającą obowiązany jest zwrócić pozwanemu, na jego żądanie, koszty zastępstwa prawnego w obu instancjach i opłatę od apelacji, wynoszącą w sprawie podlegającej rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym przy wartości przedmiotu sporu ponad 2.000 złotych do 5.000 złotych – 100 złotych, zgodnie z art. 28 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Tomasz Tatarczyk